Легенди і мрії зростають за нами.
Ми глянули зорями в пітьмі путів.
І журні надії, навіяні снами, —
За нами, за нами – в легендах братів.
Сніги замітають сліди наших коней,
В долинах вітчизни – безодня зими.
В холоднім безум’ї, де серце холоне,
Загоне, загоне, загубимось ми.
Ввійдемо піснями в нащадків світлиці,
Журбою і дзвоном задумливих струн,
Як крик Морозенків, як клич Остряниці,
Як заклик з темниці, що кликнув Супрун.